

“मीठे बच्चे- अब फर्केर घर जानु छ, त्यसैले देहसहित देहका सबै सम्बन्धलाई भुलेर एक बाबालाई याद गर, यही हो सच्चा गीताको सार ।”

प्रश्न:- तिमी बच्चाहरूको सहज पुरुषार्थ के हो ?

उत्तर:- बाबा भन्नुहुन्छ- तिमी एकदम मौनमा रहने गर । मौनमा रह्यौ भने नै बाबाको वर्सा लिनेछौ । बाबालाई याद गर्नु छ, सृष्टि चक्रलाई फिराउनु छ । बाबाको यादले तिम्रा विकर्म विनाश हुन्छन्, आयु लामो हुन्छ र चक्रलाई जान्नाले चक्रवर्ती राजा बन्नेछौ- यही हो सहज पुरुषार्थ ।

ओम् शान्ति । मीठा-प्यारा रूहानी बच्चाहरूप्रति रूहानी बाबाले फेरि सम्झाइरहनुभएको छ । सधैं-सधैं ज्ञान दिनुहुन्छ । बच्चाहरूले त सम्झन्छन्- वास्तवमा हामी कल्प पहिले जस्तै गीताको ज्ञान पढिरहेका छौं । तर कृष्णले पढाउँदैनन्, परमपिता परमात्माले हामीलाई पढाउनुहुन्छ । उहाँले नै हामीलाई फेरि राजयोग सिकाइरहनुभएको छ । तिमी अहिले डाइरेक्ट भगवान्बाट सुनिरहेका छौ । हिन्दूहरूको सारा कुरा गीतामा नै आधारित, त्यस गीतामा पनि लेखिएको छ रुद्र ज्ञान यज्ञ रचियो । यो यज्ञ पनि हो भने पाठशाला पनि हो । बाबाले जब सच्चा गीता सुनाउनुहुन्छ, हामीले सद्गतिलाई प्राप्त गर्दछौं । मानिसहरूले यो बुझ्दैनन् । बाबा जो सर्वका सद्गति दाता हुनुहुन्छ, उहाँलाई नै याद गर्नु छ । गीता पढ्दै आए पनि रचयिता र रचनालाई नजान्नाले नेति-नेति भन्दै आएका छन् । सच्चा गीता त सच्चा बाबाले नै आएर सुनाउनुहुन्छ, यो हो विचार सागर मंथन गर्ने कुरा । जो सेवामा हुन्छन्, उनीहरूको राम्रोसँग ध्यान जानेछ । बाबाले भन्नुभएको छ- हरेक चित्रमा अवश्य लेखिएको होस्- ज्ञानसागर पतित-पावन, गीता ज्ञान दाता, परमप्रिय, परमपिता, परमशिक्षक, परम सद्गुरु शिव भगवानुवाच । यो अक्षर त अवश्य लेख जसले गर्दा मानिसहरूले बुझ्छन्- त्रिमूर्ति शिव परमात्मा नै गीताका भगवान् हुनुहुन्छ, न कि श्रीकृष्ण । राय पनि यसैमा लेखाइन्छ । हाम्रो हो मुख्य गीता । बाबाले दिन-प्रतिदिन नयाँ-नयाँ प्वाइन्ट पनि दिइरहनुहुन्छ । यस्तो आउनु हुँदैन- पहिल्यै बाबाले किन भन्नुभएन ? ड्रामामा थिएन । बाबाको मुरलीबाट नयाँ-नयाँ प्वाइन्ट निकाल्नुपर्छ । लेख्छन् पनि उत्थान र पतन । हिन्दीमा (नेपालीमा) भन्छन् भारतको उत्थान र पतन । राइज अर्थात् दैवी राज्यको निर्माण, १०० परसेन्ट पवित्रता, शान्ति, सम्पन्नताको स्थापना हुन्छ फेरि आधा कल्पपछि पतन हुन्छ । आसुरी राज्यको पतन । उत्थान र निर्माण दैवी राज्यको हुन्छ । पतनको साथमा विनाश लेख्नु छ । तिम्रो सारा पुरुषार्थ गीतामा आधारित छ । बाबाले नै आएर सच्चा गीता सुनाउनुहुन्छ । बाबाले सधैं यसमा नै सम्झाउनुहुन्छ । बच्चाहरू त आत्मा नै हुन् । बाबा भन्नुहुन्छ- यस देहको सारा विस्तारलाई भुलेर आफूलाई आत्मा सम्झ । आत्मा शरीरबाट अलग हुन्छ भने सबै सम्बन्ध भुल्दछ । त्यसैले बाबाले पनि भन्नुहुन्छ- देहका सबै सम्बन्ध छोडेर आफूलाई आत्मा सम्झेर म बाबालाई याद गर । अब घर जानु छ नि ! फर्केर जानको लागि नै आधाकल्प यति भक्ति आदि गरेका हौ । सत्ययुगमा त कसैले फर्केर जाने पुरुषार्थ गर्दैनन् । वहाँ त सुख नै सुख हुन्छ । गाउँछन् पनि, दुःख में सिमरण सब करें, सुख में करे न कोई । तर सुख कहिले हुन्छ, दुःख कहिले हुन्छ- यो सम्झ्दैनन् । हाम्रो सबै कुरा गुप्त छ । हामी पनि रूहानी मिलेट्री हौं नि । शिवबाबाका शक्तिसेना हौं । यसको अर्थ पनि कसैले सम्झ्दैनन् । देवी आदिको यति पूजा हुन्छ तर कसैको बारेमा पनि जान्दैनन् । जसको पूजा गर्छन्, उनको जीवनी जान्नु पर्छ नि । उँच भन्दा उँच शिवको पूजा हुन्छ फेरि ब्रह्मा-विष्णु-शंकरको फेरि लक्ष्मी-नारायण, राधे-कृष्णका मन्दिर छन् । अरू त कसैको छैन । एउटै शिवबाबाको कति भिन्न-भिन्न नाम राखेर मन्दिर बनाएका छन् । अहिले तिम्रो बुद्धिमा सारा चक्र छ । ड्रामामा मुख्य एक्टर पनि हुन्छन् नि । त्यो हो हदको ड्रामा । यो हो बेहदको ड्रामा । यसमा मुख्य को-को छन्, यो तिमीले जान्दछौ । मानिसहरू त भनिदिन्छन् रामजी संसार बनेको नै होइन । यसमा पनि एक शास्त्र बनाएको छ । अर्थ केही पनि बुझ्दैनन् ।

बाबाले तिमी बच्चाहरूलाई धेरै सहज पुरुषार्थ सिकाउनुभएको छ । सबैभन्दा सहज पुरुषार्थ हो- तिमी एकदम मौनमा रहने गर । चुप रहनाले नै बाबाको वर्सा लिनेछौ । बाबालाई याद गर्नु छ । सृष्टि-चक्रलाई याद गर्नु छ ।

बाबाको यादले तिम्रो विकर्म विनाश हुन्छ । तिमी निरोगी बन्छौ । आयु लामो हुन्छ । चक्रलाई जान्नाले चक्रवर्ती राजा बन्नेछौ । अहिले छौ नर्कको मालिक फेरि स्वर्गको मालिक बन्नेछौ । स्वर्गको मालिक त सबै बन्छन् फेरि त्यसमा पद छ । जति आफू समान बनाउनेछौ उति उच्च पद मिल्नेछ । अविनाशी ज्ञान रत्नहरूको दान नै गर्दैनौ भने बदलामा के मिल्छ ? कोही धनवान बन्छ भने भनिन्छ उसले पूर्व जन्ममा दान-पुण्य राम्रो गरेको रहेछ । अहिले बच्चाहरू जान्दछन् रावण राज्यमा त सबैले पाप नै गर्छन्, सबैभन्दा पुण्य आत्मा हुन् श्री लक्ष्मी-नारायण । हो, ब्राह्मणहरूलाई पनि उच्च राखिन्छ जसले सबैलाई उच्च बनाउँछन् । त्यो त प्रारब्ध हो । यी ब्रह्मा मुखवंशावली ब्राह्मण कुल भूषणले श्रीमत्तमा यो श्रेष्ठ कर्तव्य गर्छन् । ब्रह्माको नाम हो मुख्य । त्रिमूर्ति ब्रह्मा भनिन्छ नि । अहिले त तिमीलाई हरेक कुरामा त्रिमूर्ति शिव भन्नुपर्छ । ब्रह्माद्वारा स्थापना, शंकरद्वारा विनाश- यो त गायन छ नि । विराट रूप पनि बनाउँछन्, तर त्यसमा न शिवलाई देखाउँछन्, न ब्राह्मणहरूलाई देखाउँछन् । यो पनि तिमी बच्चाहरूलाई सम्झाउनु छ । तिमीहरूमा पनि यथार्थ रीति मुश्किलले कसैको बुद्धिमा बस्छ । अथाह प्वाइन्टहरू छन् नि, जसलाई टपिक पनि भनिन्छ । कति टपिक मिल्छन् । सच्चा गीता भगवानद्वारा सुन्नाले मनुष्यबाट देवता, विश्वको मालिक बन्छन् । टपिक कति राम्रो छ । तर सम्झाउने पनि अक्कल चाहिन्छ नि । यो कुरा स्पष्ट लेख्नुपर्छ जसले गर्दा मानिसहरूले बुझ्नु र सोध्नु । कति सहज छ । एक-एक ज्ञानको प्वाइन्ट लाखौं करोडौं रूपैयाँको छ, जसले तिमी केबाट के बन्छौ । तिम्रो कदम-कदममा पदम छ । यसैले देवताहरूलाई पनि पदमको फूल देखाइन्छ । तिमी ब्रह्मा मुख वंशावली ब्राह्मणहरूको नाम नै गुम गरिदिएका छन् । ती ब्राह्मणहरू काखीमा कुरम, गीता लिन्छन् । अहिले तिमी हौ सच्चा ब्राह्मण, तिम्रो बुद्धिमा छ सत्यम् । उनीहरूको बुद्धिमा छ कुरम् । त्यसैले तिमीलाई नशा चढ्नुपर्छ- हामी त श्रीमत् अनुसार स्वर्ग बनाइरहेका छौ, बाबाले राजयोग सिकाइरहनुभएको छ । तिम्रो पासमा कुनै पुस्तक छैन । तर यो साधारण ब्याज नै तिम्रो सच्चा गीता हो, यसमा त्रिमूर्तिको पनि चित्र छ । त्यसैले सारा गीता यसमा आउँछ । सेकेण्डमा सारा गीता सम्झाइन्छ । यस ब्याजद्वारा तिमी सेकेण्डमा कसैलाई पनि सम्झाउन सक्छौ । उहाँ तिम्रो बुवा हुनुहुन्छ, उहाँलाई याद गर्नाले तिम्रा पाप भस्म हुन्छन् । ट्रेनमा जाँदा, हिँड्दा-डुल्दा कोही पनि मिलोस्, तिमीले उनलाई राम्रोसँग सम्झाऊ । कृष्णपुरीमा त सबै जान चाहन्छन् नि । यस पढाइबाट यो बन्न सक्छौ । पढाइबाट राजाई स्थापना हुन्छ । अरू धर्म स्थापकहरूले कुनै राजाई स्थापना गर्दैनन् । तिमी जान्दछौ- हामी भविष्य २१ जन्मको लागि राजयोग सिक्छौ । कति राम्रो पढाइ छ । केवल सधैं १ घन्टा पढ । बस् । त्यो पढाइ त ४-५ घन्टाको लागि हुन्छ । यहाँ त एक घन्टा पनि काफी छ । त्यसमा पनि सवेरैको समय यस्तो छ जुन सबैलाई फ्री हुन्छ । बाँकी कोही बन्धनवाला छन्, सवेरै आउन सक्दैनन् भने अरू समय राखिएको छ । ब्याज लगाइराखिएको होस्, जहाँसुकै जाऊ, यो सन्देश दिदै जाऊ । अखबारमा त ब्याज राख्न सकिदैन, एक तर्फको मात्र राख्न सकिन्छ । मानिसहरूले न सम्झाएसम्म यसरी त सम्झन सक्दैनन् । छ धेरै सहज । यो धन्धा त कसैले पनि गर्न सक्छन् । ठीकै छ, स्वयंले याद नगरोस्, अरूलाई याद दिलाओस् । त्यो पनि राम्रो हो । अरूलाई देही-अभिमानी बन भन्नेवाला स्वयं देह-अभिमानी भयौ भने केही न केही विकर्म भइरहन्छ । पहिले-पहिले तूफान मनसामा फेरि कर्मणामा आउँछ । मनसामा धेरै आउँछ, त्यसमा फेरि बुद्धिले काम लिनु छ, खराब काम कहिल्यै गर्नु छैन । राम्रो कर्म गर्नु छ । संकल्प राम्रा पनि हुन्छन्, खराब पनि आउँछन् । खराबलाई रोक्नुपर्छ । यो बुद्धि बाबाले दिनुभएको छ । अरू कसैले सम्झन सक्दैन । उनीहरू त गलत काम नै गरिरहन्छन् । तिमीलाई अहिले ठीक काम नै गर्नु छ । राम्रो पुरुषार्थले ठीक काम हुन्छ । बाबाले त हरेक कुरा धेरै राम्रोसँग सम्झाइरहनुहुन्छ । अच्छा !

मीठे-मीठे सिकीलधे बच्चाहरूप्रति माता-पिता बापदादाको याद-प्यार एवं गुडमर्निङ्ग । रूहानी बाबाको रूहानी बच्चाहरूलाई नमस्ते । रूहानी बच्चाहरूको रूहानी बाबालाई गुडमर्निङ्ग, नमस्ते ।

(प्रश्न-उत्तर-अव्यक्त मुरलीबाट)

प्रश्न:- सम्पर्क र सेवा दुवैमा सफल बन्नको लागि मुख्य कुनचाहिँ धारणा चाहिन्छ ?

उत्तर:- सफलता तब मिल्छ जब सदैव स्वयंलाई मोड्न (मोल्ड गर्न) सकने योग्यता हुन्छ । यदि स्वयंलाई मोल्ड गर्न सक्दैनौ भने गोल्डन एजको अवस्थासम्म पुग्न सक्दैनौ । जस्तो समय जस्तो परिस्थिति हुन्छ त्यसै अनुसार आफ्ना धारणाहरूलाई प्रत्यक्ष गर्नको लागि मोल्ड हुनुपर्छ । मोल्ड हुनेवाला नै रियल गोल्ड हुन् । यदि मोल्ड हुँदैनौ भने रियल गोल्ड होइनौ । जसरी साकार बाबाको विशेषता देख्यौ- जस्तो समय, जस्तो व्यक्ति, त्यस्तै रूप । त्यस्तै सदा सफलतामूर्त बन्नको लागि यो विशेषता चाहिन्छ ।

प्रश्न:- एक धर्म, एक राज्य र एक भाषा, यस्तो दुनियाँ कहिले स्थापना होला ?

उत्तर:- जब सबै ब्राह्मणहरूको स्थिति एकरस हुनेछ । एकरस स्थिति अर्थात् हामी सबै एक हौं । एउटै बाबाका बच्चा हौं । सर्वश्रेष्ठ आत्माहरू । स्थूल देश भिन्न-भिन्न भए पनि यी शरीरका देश हुन् तर आत्माहरूको देश एउटै हो । हरेकको एकरस स्थिति बन्छ भने धेरै चाँडो एक राज्य, एक भाषा, यस्तो दुनियाँ स्थापना हुनेछ । जबदेखि ब्राह्मण बन्यौ तबदेखि यस्तो राज्य स्थापना गरेरै छोड्नेछौं, यही संकल्प धारणा गरेका छौ । यस्तो जहाँ सबै एक नै एक हुनेछ, स्थापना गर्नको लागि स्थिति पनि एकरस चाहिन्छ ।

प्रश्न:- निरन्तर योगी बन्ने सहज साधन के हो ?

उत्तर:- सदा दिलतख्तनशीन बन्यौ भने स्वतः निरन्तर योगी बन्नेछौ । वर्तमान समय बाबाद्वारा जुन ताज र तख्त मिलेको छ त्यसलाई सदा कायम राख । अहिलेको ताज वा तख्तले अनेक जन्मको लागि ताज र तख्त प्राप्त गराउँछ । विश्व-कल्याणको जिम्मेवारीको कार्य भुल्नु अर्थात् ताजलाई उतार्नु । ताज त उत्रिदैन नि ! तख्त हो बाबाको दिलतख्त । जो सदा बाबाको दिलतख्तनशीन छन् उनीहरू निरन्तर स्वतः योगी रहन्छन्, मेहनतको कुनै कुरा नै छैन किनकि एक त सम्बन्ध बडो समीप छ त्यसैले मेहनत के को । दोस्रो प्राप्ति अखुट छ, जहाँ प्राप्ति हुन्छ त्यहाँ स्वतः याद हुन्छ । यस्तो स्वतः र सहज योगी हौ वा मेहनत गर्नुपर्छ ? अच्छा ।

धारणाको लागि मुख्य सार:-

- १) यो एक-एक अविनाशी ज्ञानको रत्न लाखौं-करोडौं रूपैयाँको छ, यिनलाई दान गरेर कदम-कदममा पदमको कमाई जमा गर्नु छ । आफू समान बनाएर उच्च पद पाउनु छ ।
- २) विकर्मबाट बच्नको लागि देही-अभिमानि रहने पुरुषार्थ गर्नु छ । मनसामा कहिले खराब संकल्प आयो भने त्यसलाई रोक्नु छ । राम्रा संकल्प चलाउनु छ । कर्मेन्द्रियबाट कहिल्यै कुनै उल्टो कर्म गर्नु छैन ।

वरदान:- बाबाद्वारा सफलताको तिलक प्राप्त गर्ने सदा आज्ञाकारी, दिलतख्तनशीन भव

भाग्य विधाता बाबाले सधैं आफ्ना आज्ञाकारी बच्चाहरूलाई सफलताको तिलक लगाउनुहुन्छ । आज्ञाकारी ब्राह्मण बच्चाहरूले कहिल्यै मेहनत वा मुश्किल शब्द मुखमा त के संकल्पमा पनि ल्याउन सक्दैनन् । उनीहरू सहजयोगी बन्छन्, त्यसैले कहिल्यै पनि दिलशिकिस्त नबन तर सदा दिलतख्तनशीन बन, रहमदिल बन । अहम् भाव र वहम भावलाई समाप्त गर ।

स्लोगन:- विश्व परिवर्तनको मिति नसोच, स्वयंलाई परिवर्तन गर्ने घडी निश्चित गर ।